

sagt hinanden adskillige Behageligheder, have jo oplyst os om, at Betænkningen er afgiven saaledes, at Flertallet slet ikke har set Mindretallets Betænkning, og at Mindretallet heller ikke har haft Lejlighed til at se den Kritik, som Flertallet har tildelt Mindretallets Standpunkt. Det havde været heldigt, hvis Udvalget ikke saa stærkt havde forceret sit Arbejde, thi saa vilde det maaske bl. a. være undgaaet, at den usalige Prokrustesseng var bleven stillet op inden for Udvalgets Døre. Vel tror jeg, at den ærede Ordfører for Flertallet har Ret, naar han paastaar, at han ikke har villet sige noget fornærmeligt over for Mindretallet, men nogen overdreven Ros er det i alt Fald ikke at blive parallelliseret med en Morder og Røver, som Prokrustes dog utvivlsomt var. Men alle saadanne Udtryk af mere personlig Art, som ere udvekslede under disse Forhandlinger, skal jeg ikke dvæle ved. Jeg henstiller til de ærede Ordførere for Flertallet og for Mindretallet at drøfte disse enten i Udvalget eller maaske helst paa Bundtmagerloftet, hvor de høre hjemme. Derimod skal jeg holde mig til selve Sagen, som den nu foreligger, og motivere min Afstemning over de foreslaaede Ændringer. Dette Udvalg bestaar jo paa en enkelt Undtagelse nær af udmærket dygtige og praktiske Landmænd, og de ere alle sammen enige om Maalet, de ville alle støtte Husdyrbruget for derigennem at ophjelpe det danske Landbrug, men uaget de alle ere dygtige og praktiske Landmænd og ere enige om Maalet, ere de uenige om Vejen og Midlerne, der føre til Maalet. Hvorledes skal det saa gaa os, der hverken saa eller høste eller samle i Lade? Hvorledes skal det gaa os i denne saa vigtige Sag? Det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), der er Medlem af Udvalget, har jo erklæret, at han ikke hører til de særlig sagkyndige paa dette Omraade, men han har indtaget det Standpunkt at stemme for de videstgaaende Forslag om Støtte af Statskassen af mange Grunde, bl. a. ogsaa af den Grund, at han vil benytte Lejligheden til ogsaa her at dokumentere Socialdemokraternes varme Interesse for Landbruget. Vi andre, der ikke ere Socialdemokrater, behøve ikke at lade Staten betale en Præmie, for at vi kunne dokumentere vort Sindelag for Landbruget, og jeg vil derfor gerne have, at min Afstemning skal ledes af Hensyn til, hvad jeg mener det er forstændigst og forsvarligst at gøre i det her foreliggende Tilfælde. Jeg har nu ved at følge de Forhandlinger, der ere

førte her i disse Dage, faaet den Opfattelse, at det vil være heldigt at følge den Anvisning, som den højtærede Landbrugsminister har givet os. Det er Ministeren, der skal udføre Loven, og der er jo ingen, der tvivler om hans varme Interesse for Husdyrbruget og for Landbruget, og ingen, der vil drage hans praktiske Sans paa disse Omraader i Tvivl. Jeg tror derfor, at det vil være rettest at følge ham og Mindretallet i at udstemme de mest omstridte Paragraffer, nemlig Paragrafferne 18 og 19, og det er jo det, som den højtærede Landbrugsminister har tilraadet os. Jeg stemmer med Mindretallet ogsaa af den Grund, at jeg mener, at man derved kommer mere paa den sikre Side end ved at følge Flertallet. Mindretallets Standpunkt er mere dikteret af Hensyn til det bestaaende, som vi have praktisk Erfaring for, medens det forekommer mig, at Flertallet, idet det mod Landbrugsministerens Ønske fastholder §§ 18 og 19, er inde paa en noget ny Vej, en Vej, som paa forskellig Vis let kan føre til Misbrug. Jeg vil langt foretrække at følge den Anvisning, den højtærede Minister gav os, at man stiller et større Beløb end det, der er foreslaaet i Lovforslagets § 1 under Nr. 16, til Ministerens Raadighed, og derved giver den højtærede Minister Lejlighed til at gøre Forsøg under eget Ansvar. Der er den store Forskel derved, at hvis disse Forsøg mislykkes, naar de udføres ved Midler, der ere stillede til Ministerens fri Raadighed, kan man lettere komme fra dem, end hvis man ved Lov har fastsat de Principper, der skulle følges. Jeg tror, man gør Landbruget og Sagen en langt større Tjeneste ved at forhøje det Beløb, der stilles til Ministerens Raadighed, saaledes at man kan anvende det til at støtte Forsøg, der gøres, uden at man ved Lov bindes til at følge bestemte Principper. Jeg anbefaler derfor at følge den højtærede Minister paa disse Punkter, idet jeg agter at stemme med Mindretallet for at udstemme §§ 18 og 19. Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Blem), mente, man kunde stemme med Flertallet og saa mellem 2den og 3die Behandling se at faa Enighed bragt til Veje. Jeg tror, det vil være klogere, hvis vi kunne blive et Flertal, der følger Ministeren og Mindretallet, og vise, at vi ikke ønske paa dette Omraade at gaa den Vej, som Flertallet har anvist mod Ministerens eget Ønske. Hvad angaar Ændringsforslaget til § 21 om at begrænse Bevillingen til Svineavlscentrer